

ОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ДОГОВОР

между правителството на Република България и правителството на Република Армения за насърчаване и взаимна защита на инвестициите

(Ратифициран със закон, приет от 37-о Народно събрание на 14 юли 1995 г. – ДВ, бр. 66 от 1995 г.

В сила от 27 март 1996 г.)

Правителството на Република България и правителството на Република Армения, наричани по-долу „договарящи се страни“,

в желанието си да развият взаимноизгодно и икономическо сътрудничество,

в стремежа си да насърчават и създават благоприятни условия за осъществяване на инвестиции от инвеститори на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна на основата на равенството и взаимната изгода,

признавайки, че насърчаването и взаимната защита на инвестициите в съответствие с този договор стимулира инициативите в тази област, се договориха за следното:

Член 1

За целите на този договор:

1. Понятието „инвестиции“ означава вложения, направени в една от следните форми:

а) право на собственост и други имуществени права и реални обезпечения като ипотека и залог и др.;

б) дялове, акции или други форми на участие в предприятия, компании и дружества;

в) права на парични вземания и други права, които имат икономическа стойност;

г) авторско право и сродните му права, права в областта на индустриалната и интелектуалната собственост (като патенти, лицензи, промишлени образци, търговски марки и търговски наименования, технологически процеси, ноу-хау и гуд уил);

д) права за осъществяване на стопански дейности, предоставени на основата на закон, договор или акт на компетентен държавен орган, и

по-специално за права за търсене, разработване и експлоатация на природни ресурси.

Последваща промяна във формата, в която инвестициите са били осъществени, няма да влияе на тяхната квалификация като инвестиции, при условие, че тази промяна не противоречи на законодателството на договарящата се страна, на чиято територия е била извършена инвестицията.

2. Терминът „инвеститор“ означава по отношение на всяка от договарящите се страни:

а) физическо лице, което е гражданин на една от договарящите се страни, в съответствие с нейното законодателство;

б) всякакво предприятие, компания, организация или асоциация, създадено в съответствие със законодателството на една от договарящите се страни и намиращо се на нейна територия, независимо от това дали е, или не е юридическо лице.

3. Понятието „приходи“ означава суми, получени в резултат на инвестициите, като печалби, дивиденди, лихви и други законни доходи от тях.

4. Понятието „територия“ означава територията под суверенитета на Република България, от една страна, и на Република Армения, от друга страна, включително териториалното море, както и континенталния шelf и изключителната икономическа зона, върху които съответната държава упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право.

Член 2

1. Всяка от договарящите се страни насърчава на своя територия инвестициите на инвеститорите от другата договаряща се страна и допуска такива инвестиции в съответствие с националното си законодателство.

2. Всяка от договарящите се страни гарантира в съответствие със своето законодателство пълната защита на инвестициите на инвеститорите на другата договаряща се страна.

3. Приходите от инвестициите, а в случай на реинвестиция – приходите от реинвестиция, се ползват от същата защита, както и първоначалните инвестиции.

4. Всяка от договарящите се страни ще разглежда благоприятно и в съответствие със своето законодателство въпросите, отнасящи се до влизането, пребиваването, работата и движението на своята територия на граждани на другата договаряща се страна, които извърш-

ват дейност, свързана с инвестициите, както е определено в този договор, както и на членовете на техните семейства, живеещи в едно домакинство с тях.

Член 3

1. Нито една от договарящите се страни не може да предоставя на инвестиции, направени на нейна територия от инвеститори на другата договаряща се страна, режим, по-малко благоприятен от този, който предоставя на инвестиции на своите собствени инвеститори или на инвестиции на инвеститори на която и да е трета държава, в зависимост от това, кой режим е по-благоприятен.

2. Нито една от договарящите се страни не може да предоставя на инвеститори на другата договаряща се страна по отношение на дейността, свързана с поддържането, използването и управлението на техните инвестиции на територията на първата договаряща се страна, режим, по-малко благоприятен от този, който предоставя на своите собствени инвеститори или на инвеститори от която и да е трета държава, в зависимост от това, кой режим е по-благоприятен.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член не обхващат предимствата, които договарящата се страна предоставя или ще предостави в бъдеще на инвеститори на трета държава във връзка със:

а) участие във или асоцииране към съществуващ или бъдещ митнически съюз, зона за свободна търговия, икономически общности или подобни институции, или

б) споразумения по избягване на двойното данъчно облагане.

4. Всяка договаряща се страна си запазва правото да прави в съответствие с действащото си законодателство изключения от националния режим, предоставен съгласно ал. 1 и 2 на този член. Всяко ново изключение обаче ще се прилага само по отношение на инвестиции, направени след влизането в сила на това изключение.

5. Ако една от договарящите се страни в съответствие със своето законодателство или международни договори, по които двете договарящи се страни са страни, предоставя на инвестициите от инвеститорите на другата договаряща се страна и свързаните с тях дейности режим, по-благоприятен от предвидения в този договор, то се прилага по-благоприятният режим.

Член 4

Договарящата се страна, на територията на която инвестиции на инвеститори от другата договаряща се страна претърпят загуби в резултат на война или друг въоръжен конфликт, извънредно положение или други подобни събития, предоставя на такива инвеститори режим не по-малко благоприятен от този, който

предоставя на инвеститори на която и да е трета държава.

Член 5

1. Инвестициите на инвеститорите на една от договарящите се страни, осъществени на територията на другата договаряща се страна, не могат да бъдат експроприирани или национализирани, с изключение на случаите, когато такива мерки се вземат за особено важни нужди на държавата, по установения от закона ред, на недискриминационна основа и са придружени с изплащането на предварително и адекватно обезщетение.

Същите условия ще бъдат прилагани също така и при преминаването на инвестициите в обществена собственост, при поставянето им под обществен контрол, както и при всяко друго отнемане на правата на собственост на инвеститорите на всяка от договарящите се страни посредством суверенни мерки, които по последствието си са равни на национализация.

2. Обезщетението трябва да възлиза на пазарната стойност на национализираните инвестиции непосредствено преди влизането в сила на акта за национализация, изплаща се без забавяне и включва годишна лихва, равняваща се на 12-месечен лихвен процент (LIBOR) за съответната свободно конвертируема валута, в която са направени инвестициите, до момента на плащането. Всякакво намаляване на стойността в резултат на публичното оповестяване на отнемането няма да се взема под внимание при определяне размера на полагащото се обезщетение. Изплащането на това обезщетение ще бъде свободно преводимо.

Член 6

1. Всяка от договарящите се страни ще разрешава на инвеститорите на другата договаряща се страна след изпълнение на всички данъчни задължения безпрепятствен превод на плащанията във връзка с инвестициите, и поспециално:

а) сумата на първоначалната инвестиция и допълнителните суми за поддържане или увеличаване на инвестицията;

б) доходите съгласно ал. 3 на чл. 1 на този договор;

в) сумите, получени от инвеститора в резултат на продажбата или общата или частична ликвидация на инвестицията;

г) сумите, необходими за изплащането на разходите, произтичащи от функционирането на инвестицията, като изплащане на заеми, изплащане на патентни такси, изплащане на други разходи;

д) обезщетението в съответствие с чл. 5 на този договор;

е) работна заплата и други възнаграждения, получени от граждани на другата договаряща се страна, за работа или услуги, извършени във връзка с инвестициите, направени

на територията на първата договаряща се страна, в размер и по реда, предвидени от нейното законодателство.

2. Преводите на плащанията, посочени в ал. 1 на този член, се извършват без забава, в свободна конвертируема валута или по взаимна договореност на страните в която и да е друга удобна за инвеститора валута по действащия в деня на превода официален обменен курс на договарящата се страна, на територията на която е направена инвестицията.

3. В съответствие със законодателството на всяка една от договарящите се страни всички преводи, които са предмет на този член, ще се ползват от не по-малко благоприятен режим, отколкото преводите, направени от инвеститори на която и да е трета държава.

Член 7

1. Ако договарящата се страна извърши плащане на свой инвеститор по силата на договор за гаранция или застраховка, сключен във връзка с инвестициите, то другата договаряща се страна признава прехвърлянето на първата договаряща се страна на правата и задълженията на инвеститора. Договарящата се страна, която е поела правата на инвеститора, има същите права като инвеститора, освен по отношение на задълженията на инвеститора, свързани със застрахованите по този начин инвестиции.

2. В случай на суброгация, предвидена в ал. 1 на този член, инвеститорът не може да предявява искове, ако не е упълномощен от договарящата се страна.

Член 8

1. Споровете между договарящите се страни относно тълкуването или прилагането на този договор ще се разрешават, доколкото е възможно, чрез преговори.

2. Ако спорът не може да бъде разрешен по този начин в течение на шест месеца от момента на започване на преговорите, той може да бъде отнесен по искане на която и да е от договарящите се страни пред арбитражен съд.

3. Арбитражният съд се съставя за всеки отделен случай по следния начин: в рамките на три месеца от датата на получаване от едната договаряща се страна на уведомлението за предаване на спора за решаване чрез арбитраж всяка от договарящите се страни назначава един член на съда. Тези двама членове в рамките на два месеца избират трети арбитър – гражданин на трета държава, който със съгласието на договарящите се страни ще бъде назначен за председател на арбитражния съд.

4. Ако арбитражният съд не бъде създаден в рамките на сроковете, определени в ал. 3 на този член, всяка от договарящите се страни може, при липса на друго споразумение, да предложи на председателя на Международния съд да извърши необходимите назначения. Ако председателят е гражданин на една от догова-

рящите се страни или по друга причина не може да изпълни упоменатата функция, то да извърши необходимите назначения може да бъде предложено на следващия по старшинство член на Международния съд, който не е гражданин на никоя от договарящите се страни.

5. Председателят и членовете на съда трябва да са граждани на държави, с които двете договарящи се страни поддържат дипломатически отношения.

6. Арбитражният съд постановява решението си въз основа на разпоредбите на този договор, както и въз основа на общоприетите принципи и норми на международното право. Същият постановява решението си с мнозинство на гласовете. Това решение ще бъде окончателно и задължително за двете договарящи се страни. Съдът определя своя собствена процедура.

7. Всяка договаряща се страна ще поема разходите, свързани с дейността на назначения от нея член на съда и своето представяне в арбитражния процес. Разходите, свързани с дейността на председателя, и останалите разходи ще се поемат поравно от договарящите се страни.

Член 9

1. Спорове между инвеститор на едната от договарящите се страни и другата договаряща се страна, отнасящи се до задълженията на последната съгласно този договор и възникващи във връзка с извършването на инвестиция от инвеститор на първата договаряща се страна, ще се разрешават по възможност чрез преговори.

2. Ако спорът не може да бъде разрешен по такъв начин в рамките на шест месеца от момента на възникването му, той може да бъде предаден за разглеждане от компетентния съд или арбитраж на договарящата се страна, на чиято територия са направени инвестициите.

3. Споровете във връзка с чл. 5 и 6 от този договор могат да бъдат предадени за разглеждане от арбитражен съд „ад хок“ в съответствие с арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по международно търговско право (UNCITRAL) при условие, че инвеститорът не се е възползвал от правото си да предяви иск в съответствие с ал. 2 на този член. За тази цел всяка договаряща се страна трябва да декларира своето съгласие за прибягване до горепосочената международна арбитражна процедура.

4. Арбитражният съд взема решението си на основата на законодателството на тази договаряща се страна, на чиято територия са извършени инвестициите, разпоредбите на този договор, както и общоприетите принципи и норми на международното право.

5. Решението на арбитражния съд ще бъде окончателно и задължително за двете страни по спора и ще бъде приведено в изпълнение в съответствие със законодателството на тази

договаряща се страна, на чиято територия са извършени инвестициите.

6. Всяка страна по спора ще понесе разходите, свързани с дейността на назначения от нея член на съда и своето представяне в арбитражния процес. Разходите, свързани с дейността на председателя на съда, и останалите разходи ще бъдат поети поравно от страните по спора.

Член 10

Представителите на договарящите се страни провеждат консултации, когато е необходимо, по всички въпроси, засягащи тълкуването или прилагането на този договор. Тези консултации се осъществяват по предложение на една от договарящите се страни, а мястото и времето за провеждане на консултациите ще бъдат съгласувани по дипломатически път.

Член 11

Този договор ще се прилага за всички инвестиции, направени от инвеститор на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна както преди, така и след влизането в сила на този договор.

Член 12

1. Този договор подлежи на ратификация и влиза в сила 30 дни след датата, на която договарящите се страни взаимно са се уведомили в писмена форма, че са изпълнени съответните им конституционни процедури, и ще остане в сила за период от 15 години.

2. Ако дванадесет месеца преди датата на изтичане на петнадесетгодишния срок нито една от двете договарящи се страни не уведоми писмено другата договаряща се страна за своето намерение да прекрати действието на този договор, действието му автоматично се продължава за последващи петгодишни периоди. Договорът може да бъде прекратен, ако една от договарящите се страни уведоми писмено за това другата договаряща се страна поне дванадесет месеца преди датата на изтичане на съответния петгодишен период.

3. По отношение на инвестициите, направени преди датата на прекратяване на този договор, разпоредбите на чл. 1 до 11 ще останат в сила за един последващ период от десет години след тази дата.

Съставен в София на 10.IV.1995 г. в два оригинални екземпляра, всеки от които на български, арменски и руски език, като и трите текста имат еднаква сила. В случай на възникване на спорове във връзка с тълкуването на този договор предимство има текстът на руски език.

За правителството на
Република България:

Д. Костов,
министър
на финансите
96787

За правителството на
Република Армения:

А. Йегязарян,
министър
на икономиката

ДОГОВОР

между Република България и Република Австрия за взаимно насърчаване и защита на инвестициите

(Ратифициран със закон, приет от XXXVIII Народно събрание на 31 юли 1997 г. – ДВ, бр. 64 от 1997 г. В сила от 1 ноември 1997 г.)

Република България и Република Австрия, наричани по-долу „договарящи се страни“, желаяйки да развият икономическото сътрудничество между двете държави,

заангажирани да насърчават и създават благоприятни условия за инвестиции от инвеститори от едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна на основата на равенство и взаимна изгода,

съзнавайки, че взаимното насърчаване и защита на инвестициите в съответствие с настоящия договор стимулира инициативите в тази област,

се договориха за следното:

Член 1

Определения

За целите на този договор:

1. Понятието „инвестиция“ ще обхваща всякакъв вид вложение, инвестирано от инвеститор на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна, и по-специално:

а) движимо и недвижимо имущество, както и всякакви други вещни права;

б) акции, дялове или всякакви други ценни книжа, материализиращи участие в дружества;

в) искове за пари, предоставени за създаване на икономическа стойност, или искове за изпълнение на договорно задължение, имащо икономическа стойност;

г) авторски права, права в областта на индустриалната и интелектуалната собственост, като патенти, лицензи, промишлени образци, търговски марки и търговски наименования, технически процеси, ноу-хау и гудуил;

д) стопански концесии, предоставени по силата на закон за търсене или експлоатация на природни ресурси.

Никаква последваща промяна във формата, в която инвестициите са били извършени, няма да засегне тяхната същност като инвестиции при условие, че тази промяна е в съответствие със законите на договарящата се страна, на чиято територия са били извършени инвестициите.

2. Понятието „приходи“ ще означава печалби, дивиденди, лихви, роялти, лицензионни такси и други законно получени доходи от инвестициите.

3. Понятието „инвеститор“ ще означава:

а) физическо лице, което е гражданин на едната договаряща се страна в съответствие с нейното законодателство и което инвестира на територията на другата договаряща се страна;